

Prosa de
viatges/

RIN AVALL

Riu avall, com nosaltres, si bé que amb més calma, van alguns rais de set o vuit trams, de reïnosos pins de Suïssa. Un l'hem vist ara tot just, verament, monstruós; no he contat sos trams, mes m'ha semblat una trentena de vegades superior als més grossos que baixen per nostre Segre.

Tenia vuit remers, quatre davant i quatre darrere, movent quiscun son enorme rem, fet d'un pi mitjancer, tal com surt de la tallada, escalabornats sos dos caps, l'un per a posar-hi les mans, l'altre en forma de paleta per a prendre aigua. Enmig s'aixequen quatre o cinc barraques de posts per la tripulació, a la que no mancava pilot. Aqueixa estranya embarcació no tenia arbre mestre, ni pals, ni estais, ni veles, ni tan sols un dit de murada per a guardar-la de les ones, mes no hi faltava la creu, encara que era senzillament feta de dos troncs encreuats i lligats amb una badia de ridorta. Dolça creiença!

Jacint Verdaguer, dins *A vol d'aucell*, 1884
www.avoldocell.cat